N:o 3. 1878.

FINLANDS ALLMÄNNA TIDNING

Utdelas i Helsingfors hvarje helgfri dag kl. 4 e. m. i de officiela tidningarnas kontor, Kyrkogatan 14; i landsorten å resp. postkontor. — Pris för hel årgång 12 mark, för half årgång 6 mark, för tre månder 3 mark finskt mynt, postarvodet oberäknadt Lösnummer à 15 penni säljas i tidningskontoret.

Fredagen den 4 Januari.

Kungörelser och annonser emottagas i de officiela tidningarnas kontor från kl. 11 f. m. till 2 e. m. och från 4 till 6 e. m. Annonspriset är 10 penni per rad af vidpass 40 bokstäfver. Tidningens byrå: Kyrkogatan 14.

Officiela Afdelningen.

Hans Kejs. Maj:ts Nådiga bref till Öfverstyrelsen för skolväsendet, angående indragning af tvåklassiga realskolan i Brahestad. Utfärdadt i Helsingfors, den 29 November 1877.

ALEXANDER den Andre etc. etc. etc.

Uti underdånig skrifvelse af den 3 September 1877 hafven I förmält, hurusom vid den, i anledning af magistratens i Brahestad i underdånighet gjorda anhållan, den 8 Oktober 1874 derstädes inrättade tvåklassiga realskola kollegatjensterna, ehuru särskilda gånger anslagna lediga, ej kunnat besättas; hvarföre och som skolrådet för läroverket hos Eder tillkännagifvit, att till tjensternas bestridande icke heller vikarier kunnat erhållas samt att några nya elever ej anmält sig till intagning i skolan, der endast fyra elever från förra läseåret qvarstode, af Eder, i likhet med hvad skolrådet jemväl tillstyrkt, i underdånighet hemstälts, huruvida icke ifrågavarande realskola, hvilken under sin korta tillvaro fört ett tynande lif och ej syntes vara af befolkningen å orten uppburen, finge helt och hållet indragas.

Vid skedd underdånig föredragning häraf hafve Wi, med afseende jemväl å hvad Ekonomie Departementet i Wår Senat för Finland i underdånighet hemstält och för tiden tjenstförrättande Generalguvernören i landet tillstyrkt, funnit godt i nåder förordna, att realskolan i Brahestad skall indragas: egande I att i underdånighet föreslå de åtgärder, som i anledning häraf kunna blifva af nöden. Helsingfors den 29 November 1877.

Enligt Hans Kejs. Maj:ts Eget Beslut och i Dess Höga Namn,

Dess tillförordnade Senat för Finland.

J. M. Nordenstam. E. af Forselles.
Th. Thilén. K. Furuhielm.
Oscar Norrmén. A. Mechelin.
Albert Nykopp. W. Zilliacus.
G. M. Wænerberg.

Kejserliga Senatens för Finland bref till Finlands ständers Bankfullmäktige, angående inrättande af ett Finlands Bank underlydande kontor i Tammerfors stad. Utfärdadt i Helsingfors, den 27 December 1877.

På derom af Eder gjord underdånig framställning har Kejserliga Senaten funnit godt tillåta att ett Finlands Bank underlydande kontor med enahanda uppgift, verksamhet och organisation, som för Bankens kontor i landsorten äro bestämda, samt med den stat som för Bankens mindre kontor kan varda i nåder fastställd, må i Tammerfors stad inrättas och den 2 Januari 1878 öppnas; egande I, intill dess antydda stat blifver fastställd, såväl förordna lämplig person att bestrida bankkommissarietjensten vid kontoret, som ock bestämma arvodet för ej mindre den vikarierande bankkommissarien än för de personer, hvilka af Direktionen för banken kunna förordnas att kassörs- och kontorsskrifvaretjensterna vid kontoret bestrida. Hvilket samt att I egen vidtaga de på Eder i anledning häraf ankommande åtgärder, varder Eder till kännedom och iakttagande samt allmänhetetens delgifvande härigenom meddeladt. Helsingfors, den 27 December 1877.

I Hans Kejs. Maj:ts Höga Namn
Dess Senat för Finland.

E. af Forselles. K. Furuhielm.
H. Molander. Oscar Norrmén.
A. Mechelin. Albert Nykopp.
W. Zilliacus.
C. J. Jägerhorn.

Af Storfurstendömet Finlands författnings-Samling för år 1877 har n:o 32 utkommit och innehåller: Hans Kejserliga Majestäts Nådiga Kungörelse, om förlängning af tiden för tillämpningen af nådiga förordningen, angående stämpelpappersafgiften i Finland, gifven den 9 december 1872. Gifven i Helsingfors, den 31 December 1877. — Hans Kejserliga Majestäts Nådiga Förordning, om grunden för tolagsafgiftens beräknande. Gifven i Helsingfors, den 31 December 1877. — Hans Kejserliga Majestäts Nådiga Kungörelse, innefattande åtskilliga bestämningar angående tillämpningen af Dess i dag utfärdade förordning, om grunden för tolagsafgiftens beräknande. Gifven i Helsingfors, den 31 December 1877. — Hans Kejserliga Majestäts Nådiga Kungörelse, angående förändring i hufvudtexten å Finlands Banks sedlar af 5, 10, 50 och 500 marks valör m. m. Gifven i Helsingfors, den 20 December 1877. — Hans Kejserliga Majestäts Nådiga bref till Öfverstyrelsen för skolväsendet, angående indragning af tvåklassiga realskolan i Brahestad. Utfärdadt i Helsingfors, den 29 November 1877. — Kejserliga Senatens för Finland bref till Finlands Ständers Bankfullmäktige, angående inrättande af ett Finlands Bank underlydande kontor i Tammerfors stad. Utfärdadt i Helsingfors, den 27 December 1877.

Anmärkningsvärda tilldragelser enligt af guvernörerne inlemnade rapporter.

Åbo och Björneborgs län. Den 13 november hade torparen Johan Johansson Käkeläs, från Tevaniemi by i Ikalis socken, åtta år gamle son Fredrik Johansson af våda aflossat ett skott emot sin yngre broder, hvilken deraf dock genast icke aflidit. Fredrik Johansson hade, medan fadren varit borta hemifrån, lekt med dennes hagelbössa, hvars hane Fredrik Johansson upprepade gånger uppdragit och åter aftryckt, ovetande att bössan varit laddad, tills skottet brunnit af och träffat den yngre brodren, so.. för tillfället stod framför bössmynningen, i lungan, utan att skottet, ehuru läkare genast påkallats, derifrån kunnat utfås. Barnet hade ännu den 1 i denna månad varit vid lif. Den 20 november har torparen Matts Hakola, från Kiiala by i Ikalis socken, i Kyrösjärvi sjö vådligen omkommit.

Den 16 november har en riebyggnad å Paatila torp i Kiikala socken med till torkning insatt hafra, nedbrunnit; och den 28 i samma månad har Tavastkyro sockens folkskolehus genom på okändt sätt uppkommen vådeld nedbrunnit tillika med all skolan och läraren samt en del lärarinnan tillhörig lösegendom. Nämnde folkskola var brandförsäkrad till fyratusen trehundra mark. Helsotillståndet inom lanet är godt utom i Hvittis, Kumo, Alataro, Pungalaitio och Bjerno socknar, hvarestskarlakansfebern, synnerligast ibland barn, är gängse.

Wasa län. Natten emot den 30 nyssvikne november har boningsbyggnaden å aflidne bonden Johan Henrik Backs arfvingars Back skattehemman n:o 6 i Pörtom by och Pörtom socken, genom vådeld uppbrunnit jemte en myckenhet deri befintlig lösegendom och tvåhundra mark i penningar; boningsbyggnaden och största delen af lösegendomen var försäkrad i allmänna brandstodsbolaget för landet för inemot tretusen mark.

Den 3 sistlidne december har spinneriarbetaren Isak Mattsson Storm nedfallit från bryggan invid Wasa bomullsspinneri i sjön och drunknat.

Den 3 i samma månad på eftermiddagen har en halmlada jemte ett deri förvaradt mindre parti råghalm uppbrunnit å bonden Matts Lakaris hemman i Waldarla by och Storkyro socken. Skadan uppskattas till etthundra tjugu mark.

Icke-Officiela Afdelningen.

Helsingfors.

— Uppgift öfver inkomsterna från Statsjernvägarne i Finland:

Helsingfors—Tavastehus—S:t Petersburg bandel:	1877. Fmk.	1877. Pi.	1876. Fmk.	1876. Pi.
För nov. månad . . .	357,615:	09.	428,321:	24.
för föregående månader .	4,675,862:	08.	5,163,984:	64.
Summa	5,033,477:	17.	5,592,305:	88.
Hangö—Hyvinge bandel:				
För nov. månad . . .	20,957:	83.	26,778:	25.
för föregående månader .	261,421:	99.	302,209:	87.
Summa	282,379:	82.	328,988:	12.
Åbo—Tammerfors—Tavastehus bandel:				
För nov. månad . . .	71,816:	91.	64,611:	75.
för föregående månader .	896,249:	25.	384,303:	81.
Summa	968,066:	16.	448,915:	56.

— **Chefen för jernvägsstyrelsen** i landet har utsändt en årsredogörelse för de finska statsjernvägarna, denna gång utgörande 209 + LIX sidor 4:o och således till omfånget mera fullständig än föregående berättelser. Främsta orsaken härtill är tillkomsten af Åbo—Tammerfors—Tavastehus handel, hvilken öppnades för trafik den 23 juni 1876. Men äfven i andra hänseenden har denna berättelse gjorts mera rikhaltig än förut. Så lemna t. ex. särskilda tabeller en öfversigt af medeltransportlängden för de olika slag af varor, som på jernvägen transporterats, och en annan redogör approximativt för den inkomst, de särskilda slagen af transportgods lemnat jernvägen. Slutligen åtföljes häftet af en karta öfver jernvägarne i Finland.

Äfven under år 1876 utvisa de finska statsjernvägarne en glädjande tillvext såväl i person- som godstrafik, och detta både med afseende å antalet af befordrade passagerare och eventuelt gods som den deraf härflytande inkomsten. Inkomsten af passageraretrafiken vid H:fors—Tavastehus—Petersburg jernväg var 1871 1,255,000 mk för 612,000 personer, år 1875 deremot 2,605,000 mk för 1,346,000 personer. Varumängden steg 1871 till 4,253,000 centner, hvilka gåfvo en inkomst af 1,220,000 mk, men 1876 till 8,491,000 centner, för hvilka erlades i frakt 2,896,000 mk. Passageraretrafiken i vidsträcktare betydelse inbragte sistnämnda år något mer än 45 proc. af jernvägens totalinkomst, som uppgick till 6,019,246 mk mot 5,123,567 mk år 1875. Totala inkomsten af trafiken här under 1871—76 ökats med 127 procent.

Af stort intresse är en jemförelse med de svenska statsjernvägarne, hvilkas trafik icke varit stadd i samma starka tillväxt som de finska vägarnes. Särskildt har persontrafiken hos oss med 117,000 personmil per banmil år 1875 nått en siffra, som är större än någonsin på de svenska banorna, der denna nådde sitt maximum år 1874 med 110,000 personmil per banmil, men 1875 nedgick till 107,000. Godstrafiken i Sverige innehade 1865 ungefär samma styrka som hos oss 1871 eller 855,000 centnermil per banmil. Efter fyra år hade den förra höjt sig till 1,302,000 centnermil per banmil, medan vår godstrafik på lika lång tid stigit till 1,836,000 antal mil per banmil, d. ä. utvecklats med mer än dubbelt större kraft. Detta förhållande förändras dock helt och hållet, om Hangö—Hyvinge jernväg inberäknas, i det att antalet personmil per banmil för 1875 då nedgår till 92,000 samt centnermil per banmil till 1,438,000.

Totala utgiften vid nu i frågavarande bandel utgjorde 5,502,430 mk för 1876, deraf 1,703,686 mk för utomordentliga utgifter. Öfverskottet är således något öfver 516,000 mk mot 400,000 år 1875. Att utgifterna under hela perioden stigit i större proportion än inkomsterna, tillskrifves förnämligast den rörliga materielens förökande efter trafikens behof, särskilda nybyggnadsarbeten och utläggning af nya spår; en del af dessa utgifter anses vara af öfvergående natur. Hvilken betydande stegring dessa poster undergått, visar en jemförelse med föregående år.

Under nedanstående år utgåfvos för

år	nybygnader	ny materiel
1874	407,000	618,000
1875	561,000	422,000
1876	708,000	717,000 mk.

Men utom dessa med den stigande trafiken förenade nya kostnader ha betydande summor utgifvits för remont af banan och bygnaderna, summor, hvilka åtminstone delvis torde finna sin förklaring i ett förändradt system för trafikens bedrifvande. År 1874 faller på denna post 695.000 mk, men följande år 1,101,000 och 1876 ytterligare 1,211,000 mk. Dessa siffror synas väl motivera ständernas fordran på fastställandet af en maximihastighet för de påtänkta nya jernvägarna, på det icke förändringar härutinnan skola framdeles medföra alltför stora nya kostnader.

Hangö—Hyvinge bandel har under 1876 haft en totalinkomst af 352,251 mk samt utgift af 440,072 mk, hvadan ett tillskott ur statsmedel af 87,819 mk erfordrats för trafikens bedrifvande. Resultatet är jemförelsevis förmånligt, enär förlusten under nästföregående års åtta månader steg till 107,485 mk.

Trafiken vid Åbo—T:fors—Tavastehus 193 verst långa jernväg, hvilkens kostnad efter vissa kompletteringsarbeten stigit till omkring 20 millioner, fortgick under sex månader och lemnade ett i allo fördelaktigt resultat. Inkomsterna stego nämligen till 506,775 mk och utgifterna till 262,439, hvarigenom således ett öfverskott uppkom af 244,335 mk. En del af dessa remontkostnader måste väl årligen eller efter viss tids förlopp nödvändigtvis återkomma, men utan tvifvel finnas andra, hvilka förorsakats af vidtagne förändringar i materielens beskaffenhet och farhastigheten. Dessa betydande kostnader äro derföre egentligen att hänföras till byggnadssumman eller böra åtminstone fördelas såsom remontkostnad under en längre följd af år, då de nu nedtrycka nettobehållningen under de sista åren.

— **Improviserad Julafton.** Den sårade fänriken Lode vid finska gardet åtnjuter sedan en längre tid vård för sin ömtåliga sårskada på evangeliska hospitalet i Petersburg. På vår finska julafton, hvilken som bekant inträffar tolf dagar tidigare än julen firas i Petersburg, bereddes den unge officeren — enligt hvad här berättats — en öfverraskning af Storfurstinnan Alexandra Josefovna (Storfursten Konstantins gemål), hvilken åtföljd af några hofdamer besökte hospitalet och för honom lät tända en medhafd julgran. En korg med julklappar saknades icke heller. (H. D.)

— **Från kriget** återvände i förgår en landsman, underlöjtnanten vid 125:te, Kurskska infanteri regementet Alf *Werving*, som, tillhörande 11:te korpsen af H. K. H. Thronföljarens armé, uti en strid blifvit lätt sårad.

— **Såsom tillägg** till vår uppgift att läkarevården vid finska röda korset, särskildt öfver de sjuka gardessoldaterne, hvilka äro intagne å gardeshospitalet härstädes, bestrides af med. kand. F. Runeberg, anse vi oss skyldiga nämna, att öfverläkarebefattningen handhafves af professor J. A. Estlander. (H. D.)

— **Strandning.** Enligt telegram från Wisby till Sthlms Dagbl. har finska briggen "Ida", kommande från Helsingfors och destinerad till Köpenhamn med last af hafre, strandat vid Östergarn på Gotlands östra kust.

— **De finska konstnärerna** i **Paris** hafva, enligt bref af den 27 dec., på inbjudning firat julaftonen tillsammans med der vistande svenska artister. Kl. 7 e. m. samlades sällskapet på café de l'Hermitage till gemensam diner, hvilken bestod af torsk (representant för lutfisken), gröt och mjölk, skinka och ärter samt till desert ett ymnighetshorn fyldt med konfityrer, russin, mandel m. m. Middagen nedsköljdes med rödt och hvitt vin. Ifrån caféet begåfvo sig alla till en stor atelier, tillhörande en svensk målare. Der var den egentliga festen anordrad med julgran, kulörta lyktor m. m. samt bålar. Små skämtsama julklappar utdelades, man sjöng, pratade, höll tal, under den mest trefliga och glada sinnesstämning. Först omkring kl. 4 på morgonen åtskiljdes sällskapet. — Den 29 dec. skulle de finska artisterna fira hos Walter Runeberg, hvars födelsedag då inträffar.

— **Sjukdomsförhållandena i Helsingfors.** Af 138 anmälda nya sjukdomsfall under senaste vecka voro: messling 1, vattkoppor 4, tarmtyfus 7, frossa 8, kikhosta 2, rheumatism 4, ros 6, halsröta 13, halsfluss 35, bröstkatarr 34, lunginflammation 3 samt mag- och tarmkatarr 21 fall.

☞ Sedan tryckerifirman A. A. Lindfors genom kontrakt åtagit sig tryckningen af såväl "*Finlands Allmänna Tidning*" som "*Suomalainen Wirallinen Lehti*", men det emellertid visat sig att detta åtagande icke kan behörigen fullgöras, hvarigenom tidningarnes första numror icke heller inom utlofvad tid blifvit utdelade, har tryckningen af nämnde officiella blad återöfvertagits af "Simelii arfvingars tryckeri"; hvarom red. trott sig böra ännämnde tidningars prenumeranter underrätta.

— **Rättelser.** I gårdagens nummer af tidningen förekomma följande grofre tryckfel: sid. 1, spalt 1, rad. 16 nedifrån står: *häruppdukas*, läs: *här uppdukas*; samma sida och spalt, rad. 14 nedifrån står: *genom*, läs: *genom*; samma sida och spalt, nedersta raden står: *förutse på*, läs: *förutspå*; sidan 1, spalt 2, rad. 3 uppifrån står: *vig*, läs: *vid*; samma sida och spalt, rad. 8 uppifrån står: *repreducera*, läs: *reproducera*; samma sida och spalt, rad. 11 uppifrån står: *Dagbladts*, läs: *Dagblads*; samma sida och spalt, rad. 15 uppifrån står: *orginalitet*, läs: *originalitet*; samma sida och spalt, rad. 17 uppifrån står: "*Vaggvissa*", läs: *Vaggvisa*; sidan 1, spalt 3, rad. 30 uppifrån står: *litterare*, läs: *litterära*.

Landsorten.

Åbo. Folkmängden i domkyrkoförsamlingen har under år 1877 ökats med 670 personer och uppgår derigenom vid 1878 års ingång till 23,151 personer, deraf 11,397 mankön och 11,844 qvinkön.

Kriget.

Reg. budb. för thorsdagen meddelar nu följande telegrammer från H. K. H. Storfursten-Öfverbefälhafvaren för aktiva armén, daterade Bogot den 31 dec.

Den 28 december togo serberne Pirot: detaljerna af denna så raska strid äro följande: efter besättandet af Babina Glava och intagandet af S:t Nikolai passet blef en stark patrullerande afdelning expedierad till det befästade lägret Budindal, som betäckte Pirot från norra sidan. Detta läger består af några linier befästningar och ligger på båda stränderna af Nischava, mellan byarne Stanetschno, Nischar och Sapot. Som detta läger befanns starkt besatt och från frontsidan var nästan otillgängligt, beslöt man att först angripa Ak-Palanka och derefter först Pirot. Den 24 begynte högra kolonnen anrycka, attackerade och intog Ak-Palanka, medan den venstra kolonnen samma dag öppnade en kanonad och gjorde demonstrativa angrepp på Budindal, för att afleda fiendens uppmärksamhet. Hufvudreserven qvarstadnade vid Babina Glava.

Den 26 december framryckte högra kolonnen från Ak-Palanka till Pirot; den 27 klockan 8 på morgonen angrep den turkiska positionens venstra flank och hade klockan 4 redan intagit Blata och Bäljava, der den qvarblef öfver natten. Vid det första kanonskottet från högra kolonnen framryckte den venstra till attack emot fronten, intog Stanetschno och förenade sig med högra kolonnen.

Vid daggryningen den 28 december förnyades striden längs hela linien. Den högra kolonnen ryckte redan kl. 11 f. m. in i Pirot, emottagen af innevånarene med presterskapet i spetsen. Den venstra kolonnen åter, krossade turkarnes envisa motstånd först då de hade erfarit att Pirot bakom dem var intaget. Förlusterna utgöra mer än 50 stupade och 150 sårade. Turkarne som hade 6 taborer ledo stora förluster, hela positionen var fullströdd med lik. Serberne eröfrade 23 kanoner, bland hvilka 4 kruppska.

Enligt ingångna rapporter af den 30 december, hade venstra afdelningens trupper framryckt emot Babanonak från frontsidan och fortsatte sin anfallsrörelse emot de turkiska positionerna Arabkonak och Schandornik, hvilka fienden ännu innehar. Turkarne utrymde Ljutikovo den 29 dec. och våra trupper besatte det. Vädret i bergen är förskräckligt; vid Donau fortfar isgången, men man kan emotse att isen snart lägger sig.

Bogot *d. 3 jan.* (*Officielt.*) Jag har den äran att lyckönska ers majestät till afslutandet af den lyckliga öfvergången öfver Balkan. General Gurko har öfverskridit Balkan efter en 8 dagars gigantisk kamp med bergen, kölden, snön, stormarne och snösörjan, nedsteg i Sofiadalen och bemägtigade sig den 21 dec. denna befästade position, med undantag af en redutt, efter en hårdnackad kamp vid byn Taschkosen, som räckte ända till kl. 6 på aft. Under natten öfvergåfvo turkarne alla sina positioner och den 1 jan. tidigt på morg. begynte våra trupper, sedan de besatt Arab Konak, Schandornik och Dolny Komarzy förfölja turkarne, en del af infanteriet tätt efter dem åt Petrischewo till, men gardeskavalleriet öfver Bolowo och Sacherkeköi, för att afskära fienden vägen.

Gurko sjelf ryckte, sedan han unnat de uttröttade trupperna den för dem så nödiga hvilan, lös emot Sofia. Etropolafdelningen måste den 1 jan. förena sig med Tschelopetsz'ska afdelningen under general Brock, för att såvidt möjligt afskära för turkarne vägen till Petrowitschewo. Vår förlust i striden den 31 dec. utgjorde omkr. 700 man i döde och sårade; kommendören för Wolhynska lifgardesregementet, general Mirkowitsch, sårades i halsen.

Wien *d. 1 jan.* Enligt sista underrättelser från Konstantinopel, synes Porten beredd att i fall af öppnandet af fredsunderhandlingar låta sin fordran på osmaniska rikets integritet falla. Porten vill föreslå Serbien och Montenegro ett vapenstillestånd.

Äfven från turkisk sida försäkras att Erzerums läge är ett förtvifladt.

Turkarne synas hafva uppgifvit Sofia och begynna befästa sig i Ichtiman-passet.

Turkarne hafva, förrän de lemnade Pirot, antändt detsamma, hvarvid explosionen af ett krutmagasin gjort dem mycken skada.

Belimarkowitsch har, qvarlemnande en garnison i Pirot, anträdt en marsch emot Zaribrod, nyckeln till Sofia. Serbernes förlusten vid Pirot uppgår till 700 man.

UTRIKES.

Nordd. Allg. Ztgs i onsdags omnämnda artikel angående Portens till England framställda begäran om bemedling, är af följande lydelse: "Beslutet att

---

Guld och blod.

Social roman

af

Gregor Samarow.

— En man, grefvinna, sade prinsen, hvilken ej blott liksom Greklands gamle filosof sade, är en tvåbent varelse utan fjädrar — en man som låtit sin blick intränga i menskligheten historia och ej tillsluter den för något djup, ej sänker den för någon höjd — upprättar åt sig i den tystaste helgedomen af sitt inre ett undangömdt altare, på hvilket han uppställer och tillbeder den hemliga bilden af sitt ideal. Men verlden, som omger oss, den verld, med hvilken vi kämpa då hon motstår oss, — med hvilken vi leka, då hon böjer sig för oss, — denna verld får ej se den upphöjda bilden i vårt hjertas helgedom, ty hon skulle håna eller krossa den. — Derföre kasta vi en tjock slöja deröfver — och denna slöja, grefvinna — hon är vår sorgsenhet — men hon är endast öfvergående, fortfor han med klarnande blickar — ty i ensamheten, i de sköna ögonblick, som vi tillkämpa oss undan verldens brusande lif — då höja vi slöjan och dricka nytt mod, ny kraft ur åsynen af det herrliga idealet, som vi upprättat inom oss, som får lif inför våra hänryckta blickar — räcker oss handen och lyfter oss högt upp öfver verldens oklarhet, litenhet och dålighet.

— Jag är förvånad, min prins, sade Franziska — att höra er tala så! Knappt hade jag trott, att hos en man af stora verlden, hos en diplomat finna medvetande af sådana saker.

— En diplomat måste beherrska verlden, svarade han, och för att kunna beherrska den, måste han hafva ett rum, som ej tillhör verlden, från hvilket han kan blicka ned på hennes förvirrade rörelser. Hvar skulle väl finnas en sådan plats, om ej uti det oupphinneliga djupet af hans egen själ?

— Ni ser således, grefvinna, fortfor han med ett vekt leende, som sällsamt kontrasterade med det annars så skarpa, säkra och nästan hånande uttrycket i hans ansigte — ni ser således, att jag har ett medvetande af lifvets sorgsenhet, om jag äfven uppfattar den annorlunda än madame de Gasparin. Hon är en qvinna, hon lär er att analysera de frågor, lifvet bringar, men hon skall aldrig gifva er det lösande svaret, just emedan hon är en qvinna; emedan det qvinliga väsendet i sig sjelf är en fråga, en ofulländad dikt, en melodi, hvartill det afslutande ackordet felar, — denna fråga löser endast kärleken, — endast kärleken upplyser den skymmande sorgsenhet, om hvilken ni talade, och låter fullt och rent det ackord klinga genom själen, som lifvets oafslutade melodi hittills med fåfäng längtan sökt.

— Kärleken? sade hon sagta, i det hon nedslog ögonen och med lätt darrande hand åter höjde vasen med blommorna till ansigtet.

En eldström tycktes ur prinsens ögon gjuta sig öfver henne.

— Qvinnans kärlek, forfor han — sluter sig till den man, som förstår att gifva henne svar på de tviflande, oroliga frågorna i hennes själ, — mannens kärlek helgas i glödande hänförelse åt den qvinna, som liknar hans ideal, som bär dragen af den gudabild, hvilken hans ensamhets tillbedjande prestatjenst tillhör, — en sådan kärlek höjer qvinnan upp till fröjden af saligt lugn och harmoni, — en sådan kärlek gör mannen till en halfgud, som nedlägger verlden för sina fötter.

Hon slog långsamt ögonen upp mot honom, — hennes blick var fuktig, blommorna darrade i hennes hand.

Ännu ett ögonblick såg han liksom drömmande på henne — sedan strök han med handen öfver pannan — steg upp och sade:

— Men jag talar här om en sak, grefvinna, som ni ej känner, kanske ännu ej på länge skall lära känna. Så många lära ju aldrig känna den. — Det är dock måhända lättare för en qvinna, att finna den man, som kan besvara hennes själs frågor, — än för oss, att möta den, som bär idealets drag, eller den vår fantasi smyckar med dessa drag. Lef väl, sade han leende, och förlåt detta filosofiska afvikande från samtalet — för hvilket madame Gasparin må bära skulden.

Hon hade stält den lilla vasen på bordet, och följande en ofrivillig rörelse räckte hon honom handen.

Han fattade den hastigt, upplyftade den och tryckte i en lång kyss sina läppar mot densamma, i det han djupt och fast såg in i hennes ögon, dem hon, rodnande under hans blick, sänkte mot golfvet.

Han vände sig sedan om och utan att vidare tala ett ord, gick han, ännu en gång vid dörren bugande sig, ur rummet.

Med af stolthet rest hufvud, med segerfröjd i blicken, gick han genom salen, utan att märka den öfver sitt arbete lutade Karl Berg, och lemnade, vid grefvens rum vändande sig åt trappan, huset.

Men Franziska blef ännu länge efter hans aflägsnande, sittande liksom i stel förtrollning, med händerna sänkta i famnen.

— Kärleken, hviskade hon, låter slutackordet på lifvets melodi klinga.

Hon steg upp och satte sig vid det lilla

Se n:o 2.

låta engelska parlamentet sammanträda tidigare, än ursprungligen ämnadt var, förlänar lord Beaconsfields politik en betydelsefullare relief, än fallet på flera år varit. Hans ofta återkommande konferenser med drottningen, den beredvillighet, hvarmed h. m:t lånar sitt öra åt premierministerns framställningar — en omständighet, som ger Pall Mall Gazette anledning att kraftigt bryta en lans för det konstitutionela berättigandet och korrektheten af drottningens politiska hållning — allt detta bekräftar antagandet, att England bereder sig till att utföra en imposant rol i det orientaliska dramat. Beträffande beskaffenheten och tendensen af denna rol äro de mest stridiga åsigter gängse. Såsom den vigtigaste kunna vi tillsvidare ställa i förgrunden Reuters Offices uppgift, att engelska kabinettet på Portens begäran förklarat sig beredt att i Petersburg söka medla fred. Detta första steg till ett diplomatiskt *modus procedendi* tyckes markera en vändpunkt i den allmänna situationen, emedan kabinettets i St. James angifna schackdrag uppenbarligen torde företagas i ändamål att af den ryska politiken erhålla authentika upplysningar om de vilkor, hvarpå den tänker sig återställandet af ett fredligt tillstånd i Orienten möjligt och utförbart. De kommentarier, hvarmed Londontidningarna beledsaga regeringens senaste evolution, tillbakavisa enhälligt antagandet, att dermed skulle åstadkomnas en prejudice för engelska politikens framtida hållning. Om kabinettet i St. James endast har för afsigt att sondera Ryssland vidkommande dess benägenhet för fred och de utsigter, som ett direkt steg af Porten hos ryska regeringen kunde hafva, så kan man låta denna förtjenstfulla afsigt rättvisa vederfaras. Men i hvarje annat fall torde, enligt vår mening, den af Agence russe framställda theori göra anspråk på giltighet, nemligen att en bemedling, som icke blifvit begärd af de båda krigförande, urartar till en intervention, och hvad den senare beträffar kunna vi här erinra om vår petersburgske korrespondents igår anförda yttrande, att Ryssland svårligen skall låta uppehålla sig i uppfyllandet af sin mission, icke ens af det skickligaste schackdrag."

Engelska pressen har på senaste tid lifligt sysselsatt sig med frågan om en ockupation af Egypten. Samtlige konservativa och liberala blad, hvaribland också Englands förnämsta finansiela organ Ekonomist hafva hittills varit eniga om att gilla en sådan plan, men nu har det också låtit höra sig en röst, som går i motsatt riktning. Det ifrågavarande uttalandet finnes i den ministeriela organen Standard och härrörer från den ansedde skriftställaren Alfred Austin. Enligt hans åsigt förefinnas följande fyra allvarsamma invändningar mot tanken på att England skulle sätta sig i besittning af Egypten: "1:o Frankrike och Italien skulle naturligtvis och med allt skäl känna sig kränkta, och äfven om de icke genom handling upponerade sig deremot, skulle de gömma på sitt hat och vid lägligt tillfälle gifva det luft. 2:o Egypten har en arrendator (*farmer*), khediven, hvilken såvidt jag vet icke ådagalagt den ringaste lust att afstå från sin arrenderättighet, och en egare, sultanen hvilken icke visat någon lust att skänka bort denna del af sina besittningar. I fall man icke kunde förmå dessa båda att frivilligt afstå från sina rättigheter till Egypten, måste man undantränga dem med våld, d. v. s. med krig. 3:o Vid ett minnesvärdt tillfälle har lord Beaconsfield yttrat, att röfveri är en smittsam sjukdom. När vi hafva annekterat Egypten — jag kan icke beqväma mig att erkänna någon skilnad mellan ockupation eller protektorat och annexion — skola vi derigenom för alltid förlorat vår rättighet att protestera mot andras seqvestreringar eller delningar. I fall Tyskland, efter, att hafva applåderat oss, sade till oss: "Naturligtvis måste äfven jag hafva något, och jag ser helst att det blir det lilla Holland," och om de mot oss högligen förbittrade transmännen sade: "Hvarföre skola vi icke i billighetens namn få taga Belgien?" — hvad skulle vi då svara? Vi skulle hafva gifvit signalen till en allmän plundring. 4:e När vi hafva annekterat Egypten för att hålla oss skadeslöse för att vi icke hindrat Ryssland från att annektera Armenien, så skulle vi hafva Syrien mellan oss och en stor militärmakt. Men huru länge skulle vi hafva Syrien mellan oss? I händelse vi annekterade Egypten skulle vi förr eller senare blifva tvungna att hafva en stor armé stående der för att hindra Ryssland att taga landet ifrån oss." Hr Austin menar, att det vore bättre att söka upprätthålla *status quo* i Mindre Asien, äfven med risk att derigenom blifva invecklad i ett krig med Ryssland.

I **Frankrike** står den efteråt upptäckta statsstreckskomplotten i förgrunden af den politiska diskussionen. Då sjelfva faktum längesedan upphört att vara af någon kraft och verkan, kan det endast vara fråga om en diskussion om principen, och äfven dervidlag blott om att göra den gällande till en viss bestämd tendens. De radikale visa sig fortfarande hafva god lust att i denna sak gå sina egna, från ministèrens uppfattning skilda vägar, och om också denna de radikales lust att handla på egen hand för stunden icke har någon allvarsammare betydelse, visar den dock att den parlamentariska majoritet, hvaröfver kabinettet Dufaure förfogar, ingalunda är höjd öfver frestelserna.

Telegrafunderrättelser.

London *d. 1 jan.* I morgon ett kabinettsråd. — Ett starkt besökt meeting af Citys medborgare under Merrimans presidium har enhälligt antagit den resolutionen att hvarje afvikelse från den strängaste neutralitet är högst brottslig.

Stadsrådet i Birmingham har antagit en petition emot Englands frångående från neutraliteten och inblandning i aktionen.

Stadsrådet i Leeds har med 41 röster emot 7 antagit en petition till förmån för Englands neutralitet och en appell till folket, om situationen blir mera kritisk.

Drottning Viktoria har beslutit sig för att orubbligt fasthålla vid Beaconsfields politik. Drottningen är beredd att i nödfall gifva sitt bifall till parlamentets upplösning.

London *d. 31 dec.* Enligt Standard har Ryssland afböjt Englands fredsbemedling och uppfordrat Turkiet att direkte vända sig till Ryssland.

London *d. 2 jan.* Med undantag af Daily Telegraph uppfattar pressen Rysslands svar på den brittiska bemedlingsnoten icke såsom en kränkning af England. Standard skrifver, att förslaget att Turkiet må direkte vända sig till Ryssland hvarken i och för sig är oförnuftigt eller oförenligt med krigförande parters bruk. England hade ingen rätt att känna sig förolämpadt, icke heller rättfärdigar något i den ryska svarsnotens ton tanken att den är af fiendtlig art.

Det officiella bladet meddelar Elliots utnämning till sändebud i Konstantinopel.

Blandade ämnen.

Kött, importeradt till Europa från Amerika. Såsom läsaren torde erinra sig, gjordes försök att från Amerika importera kött i fruset tillstånd, hvarigenom detsamma skulle bibehålla sig färskt. — Man har ej stannat vid ett första försök.

Under förlidne augusti månad afgick fransyska ångaren *Paraguay* från Marseille till Montevideo och Buenos-Ayres, försedd med särskilda inrättningar efter Carré-Juliens system, för att söka genom köld konservera kött.

I stället för att man vid det förra försöket åstadkom kölden genom ether och erhöll endast 0 grad, verka inrättningarne å *Paraguay* med användande af ammoniak och kunna åstadkomma en köld af 20 grader. Köttet blir således fruset icke endast på ytan, utan till hela sitt innehåll.

Vid affärden från Marseille medförde *Paraguay* i sina kylrum tjugu får och tvenne oxar, stämplade med Argentinska republikens konsuls sigill, i ändamål att omöjliggöra hvarje bedrägeri. L'Independance, hvarifrån notisen är lånad, säger sig uti en tidningen meddelad korrespondens hafva i frågan inhemtat följande detaljer, hvilka icke synas lemna rum för något tvifvel om framgången af detta nya försök. Tidningen tillägger dock, att då redaktionen icke varit i tillfälle att personligen öfvertyga sig om experimentets resultater, öfverlemnar densamma åt korrespondensens författare hela ansvaret för uppgifternes riktighet. Förhålla sig saken emellertid sådan densamma beskrifves, kan vigten deraf icke bestridas.

Det ända från afresan från Marseille, säger korrespondenten, konserverade köttet, d. v. s. under mera än en månad, öfverlemnades till förtäring i Montevideo och Buenos-Ayres. Flera hundrade personer åto deraf, och om detsamma förefanns endast en röst. Det är omöjligt att hafva bättre lyckats lösa problements olikartade svårigheter. Smaken af det sålunda frusna köttet afviker alldeles icke från smaken af kött af samma slags djur genast efter deras nedslagtning. Den långvariga frysning köttet varit underkastad har förändrat hvarken dess utseende, smak eller närande egenskaper.

Det intyg som i ämnet afgifvits af hr M. A. Ribaren, på kommissionens af experter, tillsatt af La Plata Jordbrukssällskapet och af Argentinska regeringen, vägnar, innehåller:

1:o att det frusna köttets utseende är liksom det vore förstenadt;

2:o att utseendet af det upptinade köttet för ögat förefaller alldeles likasom kött af ett nyss slagtadt kreatur;

3:o att dess smak uti intet afseende skiljer sig från det vanliga;

4:o att till köttets upptining åtgår tillräckligt lång tid för att derunder hinna transportera detsamma vidare per jernvägen; en omständighet, tillägger hr Ribaren, hvarigenom afsättningsorterna för dylikt kött icke begränsas.

Paraguay lemnade Buenos-Ayres och senare Montevideo med destination till Havre och en last af tiotusen får. Från Havre, dit *Paraguay* bör ankomma de sista dagarne af december, skall en del af lasten afgå till Paris och det öfriga till England.

Vid sin nästa resa skall fartyget lasta 50,000 får. Om man antager att detsamma gör fyra resor om året och att *Paraguays* rederi för samma ändamål utsänder fyra ångare, försedda med samma inrättningar som nämnde fartyg, skulle en årlig export af 800,000 får komma att ega rum, till ett värde å inlastningsorten af fyra miljoner francs, förutom värdet för skinn och affall.

Regeringen och pressen uti Buenos-Ayres hafva med det lifligaste intresse följt ett försök, som för jordbruket i den Argentinska republiken skulle bereda en så betydelsefull afsättning. Framgången deraf är icke mindre vigtig för Europa, hvars befolkning derigenom skulle förses med ett utmärkt kött, till ett så billigt pris att detsamma blir tillgängligt äfven för de fattigaste konsumenter.

---

pianinot, som stod vid ena väggen. — Likasom drömmande lät hon sina fingrar glida öfver tangenterna, bildande och lösande ackorder, men tonerna ljödo om hvarandra utan att ordna sig, hon tycktes ej finna hvad hennes tankar sökte. Förtretad kastande hufvudet tillbaka steg hon slutligen upp och öppnade dörren till förrummet, sägande till den der väntande kammarjungfrun:

— Man skall spänna för; — jag vill fara ut!

Kammarjungfrun skyndade alldeles förundrad öfver den korta, häftiga tonen, i hvilken dessa ord uttalades, för att gifva lakejerna del af befallningen, och vände ögonblickligen tillbaka, för att i ordningställa grefvinnan toilette.

Sjunde kapitlet.

Fru Kulemanns dotter hade verkligen i hörnet af Behrenstrasse mött en ung officer, hvilken redan en lång stund gått der upp och ner och tycktes vänta henne. Han bar linjeofficerarnes svarta släprock och den blå militärmössan med den röda kanten. Trots denna så enkla och för tusende af hans kamrater gemensama drägt, låg likväl i hans hållning och väsende ett något, som skiljde honom från de fleste af hans embetsbröder och som var egnadt att draga blicken med ett visst intresse till honom. Hans gestalt var smärt, kanske för mager, så att den tätt tillknäppta rocken likväl hängde lös och nästan rynkig kring den böjliga och smidiga figuren Kort, lockigt hår framträngde under mössan, hans ansigte var så fint och spädt, att det såg nästan qvinligt ut, och hade denna genomskinliga blekhet, som bevisar ett oroligt, upprördt lif med nattvakor och ansträngningar, en blekhet, som då den ännu genom den friska ungdomskraften hålles i jemnvigt, gifva ädla och själfulla ansigten ett alldeles eget behag; — det är förstörelsens första flägt på ett af naturens sköna och goda verk, en fara, som man ser med deltagande ömkan och skyddande ville afvända.

De stora ögonen voro något inskjunkna och matta, små, prydliga blonda mustascher betäckte öfverläppen af den fint tecknade munnen, och den unge mannen hade verkligen varit ovanligt vacker om ej öfver hans drag legat ett visst lättsinnigt, likgiltigt och osäkert uttryck, hvilket lät honom synas ur stånd att med vi jekraftigt allvar möta lifvets pröfningar.

Han helsade den unga flickan med förbindlig artighet, som en dam, hvilken han tillfälligtvis mött, och gick bredvid henne på trottoiren mot "den Linden".

Bertha hade besvarat hans helsning likaså fremmande och artigt, dock tycktes den blick, hon dervid slog upp mot hnnom, bevisa, att åsynen af honom på detta ställe var henne hvarken oväntad eller ovälkommen.

— Huru har jag ej längtat efter att få se er, sade han, böjande sin smärta gestalt mot henne, med låg, smickrande röst, vid hvars klang; en flygtig rodnad färgade hennes kinder. Redan under åtta dagar, sedan den ständigt smältande snön förderfvat isbanan på Rousseau-ön, har jag endast några korta ögonblick på dagen fått se er. — Skall ni nu äfven i dag gå så hastigt hem, och skall mitt sammanträffande med er, som hela dagen utgör målet för mina tankar, inskränka sig till dessa få steg?

Hon gick något långsamare och blickade, i det hennes af ungdomsmod och lefnadslust strålande ansigte blef allvarligare, från sidan upp på honom.

— Jag måste hem, herr von Maschvitz, sade hon — jag har på förmiddagen så mycket att göra. Denna omväg, som jag gör, — naturligtvis för att helsa på min mor, tillade hon med ett tjusande leende, — borde bevisa er, att jag gerna samtalar med er och —

— Ett samtal på fem minuter, inföll han förtretad, här på gatan under alla förbigående ögon, der man ängsligt måste bevaka hvarje min och icke kan säga, hvad man ville säga.

Hon suckade sagta och gick tigande vid hans sida åt den nya, Wilhelmsstrasse.

— Fröken Bertha, sade han, då de kommit genom den af flera ekipager hämmade öfvergången på den midtersta fotvägen af den breda, präktiga gatan, hvem vet, om isen mera detta år ger oss tillfälle, att på en längre stund och mera ostörda träffas — och jag skulle dock så gerna tala med er, — jag har så mycket att säga er. Huru vore det om vi vände oss ditåt, han pekade åt Brandenburger Thor, — och gjorde en liten promenad i Thiergarten? Der på de stilla vägarna kunde vi ostörta och utan att bli hörda tala, och i stället för dessa få, oroliga minuter, njuta en förtjusande, vänlig timme.

Det blixtrade för ett ögonblick till i hennes öga, såsom vinkade henne en sådan promenad likaså lockande som honom, men sedan kastade hon på hufvudet och sade kort och kallt:

— Jag har redan sagt er, att jag alltid på förmiddagen har så mycket att göra, att mina stunder äro räknade. Jag måste sköta vårt hushåll, tillade hon med en viss vigtighet, så att min mor finner allt i ordning, då hon kommer hem, ty vår gamla tjenarinna, som om morgonen gör alla tunga arbeten, måste nu snart bort, för att aflösa min mor —

(Forts.)

Officiela och legala kungörelser.

Förteckning öfwer qwarliggande bref wid Helsingfors Postkontor för November månad år 1877.

Frankerade bref.

Professorn Edward Mellberg, Studerandene G. A. Heman, Eliel Hildén och A. Suppanen, Secreteraren A. W. Waßholm, Provisorn F. Blomqwist, Inspektoren A Johelin, Kanslisten N. Hagelin, Fruarna Edla Ahlroos, Bergström, Cecile Gummerus, Ida Meurling, Maria Ojuwa och Maria Sillfors, Madamerna Emma Green Maria Swanoff, Erika Rissanen och Awalia Siliwenius, Fröknarna Sofia Beckman, Olga Letoff, Euforsyne Lindqwist, Anna Mandelin, F. Müller, Amanda Rosengren, Edla Sjöholm, Mina Sohn och Mathilda Wahlbeck, Herrarne Henrik Ahlfors Carl Jakob Berg, Hjalmar Dahlström, Karl Flodin, Johnson, Axel Herm. Jansson, Wilhelm Katz, F. Carlsen, Carl Viktor Lönnroth, Edward Liljeblad, R. Mushe, K. H. Renlund, P. Chmelewski, Walfrid Stenholm Törnqwist, Sim. And. Wendelin och Amandus Wikström, Restauratören L. Berndt, Polytecknikern Iwar Hannelius, Skol-eleven Adele Grönroos, Handelsbokhållarene H. E. Henriksson och A. H. Helström, Gjutarene Carl Brandt och P. Pesonen, Timmermännerne Matts Kronholm och Johan Sundqwist, Hushållerskan Amanda Bild, Dalkullan Karin Sparr, Arbetarene Jakob Jakobsson Anders Kallinen, Jakob Lyly, Johan Lalli och Anders Saarenpää, Jungfrurna Lydia Asp, Charlotta Asikainen, Anna Maria Anttila Emilia Boberg, Mathilda Bergström, Anna Eklund, Maria Haara, Sofia Holm, Maria Hägg, Sofia Kahlström, Johanna Kuhlman, Ottilia Kalenius, Maria Lönnberg, Karolina Lindén, S. Loman, Olga F. Mundelin, Tekla Marianna Orenius, Alexandra Olander, Saara Maria Peltokangas, Lowisa Pihlgren Johanna Rosendahl, Mathilda Söderholm, E. K. Samberg, Wilhelmina Wahlström och L. Österberg.

Rekommenderade bref.

Drätselkammaren och Юоганъ Лейманъ.

Bref som af en eller annan orsak ej blifwit affände:

Baron Stjernwall Walleen i S:t Petersburg. Leile Sun i Dorpat. W. Goede i S:t Petersburg. Михайлу Нефедовувъ Рулиелію. Генералъ Маіору Мальмъ въ Гобно. Nils Hansen i Porten, Johan Penttinen i S:t Petersburg, Edla Nyberg i S:t Petersburg. Lina Lokander i Uleå-Salö. Graf Stenbock i Kalk samt ett brefkort utan adress. Helsingfors, å Postkontoret, den 27 December 1877.

3390 Enligt befallning: Bernh Matenius.

Sedan Ulrikasborgs Bad- och Brunnsinrättnings-aktiebolag i Helsingfors medelst utfärdandet af nya arrendekontrakter bewiljat innehafwarene af särskilda villa-tomter inom östra komplexen af brunnsparksområdet förlängd besittningsrätt till dessa tomter med wilkor, bland andra, att de gamla kontrakterne såsom icke widare gällande borde till bolagets Direktion återställas, så och enär respektive innehafware af åtskilliga bland sådana villa-lägenheter, med förmälan att de äldre kontrakterna förkommit eller blifwit förlagda, wid sådant förhållande icke kunnat efterkomma nästnämnde föreskrift, har bolagets Direktion, enligt deß derom i dag widtagna beslut, härmedelst welat till all kraft och werkan samt widare efterlefnad döda följande under nedanupptagne år och dag af Direktionen för Ulrikasborgs Bad- och Brunnsinrättnings-Aktiebolag utgifna arrendekontrakter till villa-platser inom östra delen af Brunnsparken inwid Helsingfors.

Villa-tomtens numrar.	Tiden när kontraktet utfärdats.			Villa-tomtens första innehafware.	Villa-tomtens nuwarande egare.
	Dag	Månad.	År.		
1 och 2	3	Juli	1869	Öfwerften B. Spåre	Öfwerste B. Spåre
5	31	Maj	1839	(Bolaget för villors uppförande i Brunnsparken	(Enkefru M. Kleineh.
9	3	Juli	1869	Konsulen B. Campbell	Konsulen B. Campbell.
10	3	December	1851	Löjtnanten L. Ullner	Universitetskamreraren N. E. Westermark.
14	29	Maj	1871	Magistern A. Hornborg	Häradshöfdingen R. E. Walden
16	24	Februari	1842	Assessorn F. J. Rabbe	Kommerserådet J. Tschernischeff.
18	9	Februari	1872	Arkitekten F. W. Mieritz	Arkitekten F. W. Mieritz.

Helsingfors den 6 December 1877.

Direktionen för Ulrikasborgs Bad- och Brunnsinrättnings-Aktiebolag. 3413(2—1)

Att Sytningsmannen Henrik August Lindqwist, från Dalkarö enstaka hemman i Snappertuna kapell af Karis socken, blifwit, såsom oförmögen att sjelf wårda sitt gods, i dag af sagde sockens Häradsrätt ställd under Bonden Alfred Leonard Boxströms, från Boxby by i nämnde kapell, förmyndaeinseende, sådant warder, jemlikt kongl. förordningen den 11 Maj 1774 härmedelst kungjordt. Karis den 14 November 1877.

På Häradsrättens wägnar:

3381 Henr. Råbergh.

Okände egaren till ett käril, innehållande 70 kannor 24 gradig utländsk sprit, som Lotsen Hesekiel Sipari den 1 innewarande månad påsunnit uti Mentlakswiken inom Wekkelaks socken uppmanas härmed att wid Rådstufwurättens måndagen den 4 Mars nästkommande år 1878 klockan 11 f. m. skeende sammanträde sin rätt till beslagsgodset gällande göra, wid förlust af rättighet dertill frambeles. Fredrikshamns Rådhus, den 10 December 1877.

På Rådstufwurättens wägnar:

3365(3—2) G. Lillius.

Okände egaren till 17 käril, innehållande 1574 kannor 24 gradig utländsk sprit, som öfweruppsyningsmannen J. E. Westerlund den 10 och 11 innewarande månad funnit och tagit i beslag å Utön Hogland uppmanas härmed att wid Rådstufwurättens måndagen den 4 Mars nästkommande år 1878 kl. 11 f. m. skeende sammanträde sin rätt till beslagodset gällande göra wid förlust af rättighet dertill frambeles. Fredrikshamns Rådhus, den 22 December 1877.

På Rådstufwurättens wägnar:

3366(3—2) G. Lillins.

Enligt Häradsrättens i Heinäwesi sockens tingslag den 29 sistlidne November derom fattade beslut, warder okände egaren till en läderwäska med deri förwarade handelswaror, som undertecknad den 9 i samma månad uti Bonden Johan Wänttinens hemwist i Wutolaks by och denna socken under beslagsanspråk fråntagit en derwid på flykten kommen okänd mansperson hwilken med sagde waror bedrifwit olagligt landsköp, härmedelst kallad och stämd att å femte rättegångsdagen af nästinstundande 1878 års winterting i redannämnde tingslag på upprop inför Häradsrätten sig infinna och sin rätt till omförmälde wäska jemte waror gällande göra om hon will af en slik förmån sig begagna. Heinäwesi den 27 December 1877.

A. Forsman.

13(3—1) Kronoländsman.

Lediga tjenster.

Emedan advokatfiskalstjensten i Generaltulldirektionen genom förre innehafwarens död blifwit ledig, äga hugade kompetente sökande att inom femtiosex dagar härefter, denne dag likwäl oräknad, till Generaltulldirektionen inkomma med deras af behörigen styrkta tjensteförteckningar åtföljda ansökningar om rum å det underdåniga förslag, som i afseende å tjensten återbesättande kommer att af Direktionen upprättas, börande den blifwande innehafwaren af tjensten underkasta sig möjligen skeende förändringar rörande tjensten åtföljande löneförmåner och åligganden. Helsingfors, af Generaltulldirektionen, den 28 December 1877.

Enligt befallning: O. F. Gylling.

3417(3—2)

Emedan någon sökande till härförinnan ledigt anslagne wikariatet för kollegatjensten i historie, geografi och finska språket intill innewarande läsårs utgång wid lyceum i Kuopio, sig icke anmält, kungöres härigenom samma wikariat, som åtföljes af stadgadt wikariatsarwode, ytterligare ledigt att hos Öfwerstyrelsen för skolwäsendet ansökas inom femtiosex (56) dagar härefter, denna dag likwäl oräknad. Helsingfors, af Öfwerstyrelsen för skolwäsendet, den 17 December 1877.

Enligt befallning: Carl Swibergson.

3375(3—3)

Kapellanstjensten i Leiwonmäki warder, i brist på sökande; nionde gången anslagen ledig att hos Domkapitlet i stadgad ordning ansökas inom nittio dagar från och med denna dag. Borgå Domkapitel; den 24 December 1877.

Ex officio: E. A. Forssell.

6(3—1)

Arsproklama-, konkurs- och fordringsmål.

På grund af framlidne Landthandlanden Konstantin Buttenhoffs arfwingars den 26 sistwikne September gjorda anhållan att få med urarfwaförmon till den aflidnes borgenärer afstå all hans qwarlåtenskap och jemlikt Häradsrättens i Rautus sockens tingslag denna dag derom widtagna beslut, kallas Landthandlanden Buttenhoffs samtlige borgenärer att den sjette (6) nästkommande Februari före kl. 7 om aftonen sig inför bemälde Häradsrätt infinna för att sina fordringar anmäla och bewaka i den ordning och wid den påföljd, som kejserliga förordningen den 9 November 1868 föreskrifwer, Rautus den 16 Oktober 1877.

På Häradsrättens wägnar:

B. J. Schieldt.

F:d. 7(3—1)

Den 6 Februari nästkommande år å andra rättegångsdagen af sagde års lagtima winterting i Pojo och Tenala socknars tingslag afkunnar Häradsrätten dom i konkurs- och urarfwamålet emellan aflidne Kofferdiskepparen Erik Richard Strandbergs rättsinnehafware, å ena, och hans borgenärer, på andra sidan. Hwilket härmedelst tillkännagifwes. Westerby i Ekenäs landsförsamling den 12 December 1877.

3379 Henr. Råbergh. Häradshöfding i Raseborgs domsaga.

Den 6 Februari nästkommande år å andra rättegångsdagen af sagde års lagtima winterting i Pojo och Tenala socknars tingslag afkunnar Häradsrätten dom i konkursmålet emellan Socknegarfwaren Johan Ferdinand Grönholm, å ena, och hans borgenärer, på andra sidan; hwilket härmedelst tillkännagifwes. Westerby i Ekenäs landsförsamling, den 12 December 1877.

Henr. Råbergh.

3380 Häradshöfding i Raseborgs domsaga.

Den 28 Mars nästkommande år å andra rättegångsdagen af sagde års lagtima winterting i Ingå sockens tingslag afkunnar Häradsrätten dom i konkurs- och urarfwamålet emellan aflidne Orgelnisten Otto August Swanbergs rättsinnehafware, å ena, och hans borgenärer, på andra sidan; hwilket härmedelst tillkännagifwes: Westerby i Ekenäs landsförsamling, den 12 December 1877.

3382 Henr Råbergh. Häradshöfding i Raseborgs domsaga.

Herrar kreditorer uti Handlanden Aug. Gärdströms konkurs behagade måndagen den 21 instundande Januari kl. 6 e. m. sammanträda hos undertecknad Duwaldt härstädes för att besluta angående: 1:o hwad egendom gäldenären kan tillåtas från konkursboet undantaga och 2:o realisering af massans utstående fordringar med flere angelägenheter; och erinras att frånwarande borgenärer få nöjas med de närwarandes beslut. Nikolaistad den 27 December 1877.

H. Lindberg. Gustaf Duwaldt. Syßlomän. 3422(3—2)

Borgenärerne uti Handlanden Richard Björkmans till konkurs upplåtna bo, kallas härmedelst till sammanträde den 20 nästkommande Januari kl. 5 e. m. å Wärdshuset Iltama i Björneborg för att emottaga slutredowisningen enligt hwilken endast trenne prioriterade fordringsegare undfå diwidend, och erinras wederbörande om hwad konkursstadgan i ty mål bestämmer. Tyrwis, den 24 December 1877.

3411(3—2) Syßlomännen.

Borgenärerne såwäl uti Bonden Johan Anderssson Erkkiläs, från Sonnila by, som Bonden Hans Mattsson Kierikkas, från Kuopyala by i Kumo socken till konkurs upplåtna bo, kallas till sammanträde den 2 nästkommande Mars kl. 11 f. m. å Alaparma hemman i Ylistaro by af sagde socken, för att besluta om dessa särskilda konkurser rörande angelägenheter; Och erinras, att de frånwarande få åtnöja sig med hwad de närwarande beslutа. Pungalaitio, den 24 December 1877.

Wilhelmina Siljander.

3412(3—1) God man i förenämnde konkurser.

Samtlige fordringsägare uti Handelsfirman Törnqwist & C:o konkursmassa behagade Måndagen den 14 nästkommande Januari 1878 kl. 6 e. m. sammanträda i societetshuset här i staden för att öfwerlägga och besluta om sättet för boets realisering, underhåll för gäldenärerne samt arwode åt godemännen äfwensom andra konkursboet rörande wigtiga angelägenheter; och erinras om konkursstadgans föreskrift derom att frånwarande borgenärer få åtnöja sig med de närwarandes beslut. Borgå den 24 December 1877.

C. M. Lindroth. 3392(3—3) Joh. Askolin.

En extra diwiderd af 2¼ proc. i Handlanden C. J. Nybergs konkursmassa står att uppbäras från i dag hos undertecknad, Malm. Jakobstad, den 15 December 1877.

Otto A. Malm. Gust. Brunberg.

3364(3—3) Kuratorer.

De, hwilka haswa att fordra eller hästa för skuld till aflidne handlanden Jakob Ekmans bo, behagade fordersammast, eller sednast den 15 instundande Januari 1878, derom uppgöra liqwid med undertecknad. Björneborg, den 20 December 1877.

3362(3—3) Aug. Widbäck.

Testaments- och arfsangelägenheter.

Att för detta Underofficeraren Gregorie Wasiljeff afled i denna stad den 23 Augusti detta år och enligt bewakat testamente tillsatt mig till uniwersalarfwinge af all sin qwarlåtenskap warder härmed tillkännagifwet; och som hans arfwingar i fall han eger några sådana jemte wisteliеort äro för mig okända underrättas de att inom natt och år från ofwanstående datum göra klander ifall de tro sig dertill befogade Helsingfors den 22 December 1877.

S. Kaukin. Handlande.

3341(3—3)

Auktioner.

Genom offentlig auktion, som lördagen den 26 Januari nästkommande år klockan tolf på dagen härstädes förrättas, försäljas till den mestbetalande följande ostämplade och å rotstående 9,415 friska och 2,056 af röta skadade tallar och granar à 13—31 werktums diameter wid brösthöjd uti Selkis öfwersteboställes skog i Muohijärwi socken, 2063 furu- och granträd samt 41 högstammiga qwistfria björkar à 12—26 werktums diameter wid bröst höjd uti Jumehniemi Kujanpää militieboställes skog i Tawastkyro socken, äfwensom 2,123 tall och 4,710 gran- samt 91 tall och 343 granstammar à 12 werktum wid brösthöjd och derutöfwer uti Laitila kaptensboställes skog i sistnämnda socken, hwarom hugade köpare underrättas, med tillkännagifwande att upplysningar om wirkets beskaffenhet och öfriga till saken hörande omständigheter meddelas härstädes. Åbo Landskontor, den 14 December 1877.

C. M. Creutz.

3397(2—2) F. Edw. Stenwik.

Medelst offentlig auktion, som **torsdagen den 10 instundande Januari kl. 11 f. m.** förrättas i tullkammarelokalen uti denna stads rådhusbyggnad, försäljas till den mestbjudande diwerse i beslag tagne och förbrutne dömde handelswaror, bestående af **dukar, tyger, knappar m. m.**, hwarom hugade köpare härmedelst underrättas. Lowisa tullkammare, den 20 December 1877.

Alf. Lundström. F:d.

3393(3—3)

Genom offentlig auktion, som fredagen den 11 nästkommande Januari härstädes förrättas, försäljes kl. 12 på dagen Lifgardets tredje finska skarpskytte bataljons gamla manege byggnad, med skyldighet för köparen att, inom twå månader efter det något af auktionsanbuden, hwilka komma att underställas Kejserliga Senatens pröfning, antagits, undanskaffa sagde byggnad. Helsingfors stads auktionskammare den 27 December 1877. 3385(3—3) Konrad Meinander.

Jemlikt Herr Guwernörens i länet laga kraft wunna utslag för den 24 Februari 1877, kommer genom offentlig exekutiw auktion, som å sjelfwa lägenheten tisdagen den femte (5) Februari nästkommande år 1878 kl. elfwa (11) föremiddagen förrättas, Sågförwaltaren A. W. Mekelins egande ⅓ af Terwarumpu skattehemman n:o 12 i Partsimaa by af Mäntyharju socken och S:t Michels län att för 1875 års lägenheten påförde restерande krono- och extra medel att medelst uppslag till den mestbetalande försäljas, hwarom hugade spekulanter härmed underrättas. Heinola härads Kronofogdekontor, den 17 November 1877.

3071(3—3) C. E. Salowius.

Enskilda notifikationer.

Diverse.

Att wi numera upplöst det bolag som under firma Jefremow & Elmgren härstädes och i Nyslott idkat handel så i ödmjukhet wi tillkännagifwa och tillika anmäla att samma handelsrörelse kommer att fortsättas af mig S. A. Elmgren under firma S. A. Elmgren, som jemwäl teckna Jefremow & Elmgren i liqwidation.

Jefremow & Elmgren. 2424(3—2) Handelsfirma i Helsingfors stad.

Förenings-Banken i Finland.

Jemlikt stadgarne warder härigenom kungjordt att Bankutskottet den 20 i denna månad utsett Herr Rådmannen Carl Otto Forssell till komiterad och Herr Rådmannen Joachim Sucksdorff till komiterades suppleant wid filialkantoret i Lowisa intill den 1 Januari 1879. Helsingfors, den 22 December 1877.

3387(3—2) Centralbestyrelsen.

Fredrikshamns Sparbanks

direktion får härmedelst tillkännagifwa, att enligt beslut af bankens principaler räntan å från banken utgifna lån från den 1 Januari 1878 kommer att höjas från 5 till 6 för hundradet. Fredrikshamn den 22 December 1877.

3386(3—2) Enligt befallning: Joh. Edw. Swan.

Ryskt sedelmynt

hos Osberg & Bade.

5(3—1) Senatstorget 28.

Meteorologiska observationer.

Jan. 3.	kl. 7 f. m.	kl. 2 e. m.	kl. 9 e. m.
Barom., Millimeter	767,8	766,3	761,0
Therm., C. skala	—1,2	—1,1	—1,1
Vindens rigtning	V	ONO	VNV
„ styrka	2	3	3
Himlahvalfv. uts.	4	4	4

Temperaturens lägsta stånd . . . . . — 4,4.
„ högsta „ . . . . . + 1,1.
Nederbörd. Millimeter . . . . . 1,45.

Kursnoteringar.

Finländs Bank, den 4 Januari 1878.

		Fmk: Wexelkurs.	Fmk: Diskontkurs.	
S:t Petersburg	7 dd.	258: —	248: —	pr 100 rub.
London	90 dd.	25: 55	25: 40	pr Liv. Sterl.
Paris	90 dd.	102: 30	101: 40	
Hamburg	90 dd. Rm:	125: —	124: —	pr 100.
Amsterdam	90 dd.	210: —	208: 30	
Stockholm	3 dd.	141: 50	140: 70	

S:t Petersburg, den 20 Dec. g. st. 1877.

London 23½, 9/16, ½. — Amsterdam 119¾. — Hamburg 201, 201½. — Paris 245, 245½. — Halfimperial 8: 33. — Diskonto 3¾—4¾.

Anmälde resande.

Den 3 Jan. Erkebiskop Bergenheim, bankassör Holmberg, mamsell Backman fr. Åbo, kapten Gadding fr. Borgå, hr Berg fr. T:fors, ing. Hanssens, i Kleinehs hoeel; h.höfd. Schröder fr. Wiborg, mamsell Aspelin fr. Borgå, baron:ne Hisinger och Standerstjöld, i Societetshuset; pastor Berg fr. Nastola, magist. Salenius fr. Borgå, i hotel Wilhelmsbad; kontor:ne Enqwist fr. T:fors samt Lasty fr. Lowisa, i hotel de Poste; bokhåll. Knäseff fr. P:burg, i hotel Åbo mademois. Englund fr. Ekenäs, Bangtn 13.

Statsjernwägarne i Finland.

Tidtabell för bantågen från och med den 1 December (19 November) 1877 tillswidare.

Wiborg—S:t P:burg. N:o 1.

Wiborg	afg. 7	f. m.
S:t P:burg	ank. 11,15	„

H:fors—S:t P:burg. N:o 3.

Helsingfors	afg. 8,30	f. m.
Riihimäki	„ 11,7	„
Lahtis	„ 12,59	e. m.
Wiborg	„ 7,8	„
S:t P:burg	ank. 11,25	„

Helsingfors—T:hus. N:o 5.

Helsingfors	afg. 5,45	e. m.
Tawastehus	ank. 9,35	„

Helsingfors—Åbo. N:o 3 och 51.

Helsingfors	afg. 8,30	f. m.
Riihimäki	„ 11,15	„
Tawastehus	„ 12,35	e. m.
Toijala	„ 2,9	„
Åbo	ank. 6,5	„

H:fors—T:fors. N:o 3, 51 och 81.

Helsingfors	afg. 8,30	f. m.
Riihimäki	„ 11,15	„
Toijala	„ 1,54	e. m.
Tammerfors	ank. 3,10	„

H:fors—Hangö. N:o 3 och 92.

Helsingfors	afg. 8,30	f. m.
Hywinge	„ 11,	„
Ekenäs	„ 2,56	e. m.
Hangö	ank. 3,56	„

Åbo—T:fors. N:o 52 och 181.

Åbo	afg. 1	e. m.
Toijala	„ 5,30	„
Tammerfors	ank. 7,50	„

T:hus—S:t P:burg. N:o 6 och 3.

Tawastehus	afg. 8,50	f. m.
Riihimäki	„ 11,7	„
S:t P:burg	ank. 11,25	e. m.

Hangö—S:t P:burg. N:o 91 och 3.

Hangö	afg. 5,15	f. m.
Hywinge	„ 10,34	„
S:t P:burg	ank. 11,25	e. m.

S:t P:burg—Wiborg. N:o 2.

S:t P:burg	afg. 6,15	e. m.
Wiborg	ank. 10,18	„

S:t P:burg—H:fors. N:o 4.

S:t P:burg	afg. 9	f. m.
Wiborg	„ 1,9	e. m.
Lahtis	„ 6,23	„
Riihimäki	„ 8,22	„
Helsingfors	ank. 10,40	„

T:hus—H:fors. N:o 6.

Tawastehus	afg. 8,50	f. m.
Helsingfors	ank. 12,30	e. m.

Åbo—Helsingfors. N:o 52 och 4.

Åbo	afg. 1	e. m.
Toijala	„ 5,19	„
Tawastehus	„ 6,40	„
Riihimäki	„ 8,22	„
Helsingfors	ank. 10,40	„

T:fors—H:fors. N:o 82, 52 och 4.

Tammerfors	afg. 3,55	e. m.
Toijala	„ 5,19	„
Riihimäki	„ 8,22	„
Helsingfors	ank. 10,40	„

Hangö—H:fors. N:o 91 och 6.

Hangö	afg. 5,15	f. m.
Ekenäs	„ 6,18	„
Hywinge	„ 10,39	„
Helsingfors	ank. 12,30	e. m

T:fors—Åbo. N:o 182 och 51.

Tammerfors	afg. 10,30	f. m
Toijala	„ 2,9	e. m.
Åbo	ank. 6,5	„

S:t P:burg—T:hus. N:o 4 och 5.

S:t P:burg	afg. 8,30	f. m.
Riihimäki	„ 8,29	e. m.
Tawastehus	ank. 9,35	„

T:hus—Hangö. N:o 6 och 92.

Tawastehus	afg. 8,50	f. m.
Hywinge	„ 11	„
Hangö	ank. 3,56	e. m

Obs. Från Hangö med N:o 91, från Hywinge med N:o 3 och från Riihimäki med N:o 51 till Tawastehus, Tammerfors och Åbo.

Bantågens gång är wester om Kaipiais efter Helsingfors och öster om Kaipiais efter S:t Petersburgs tid.

Fullständiga tidtabeller för passageraretågen försäljas å alla jernwägsstationer.

G. Strömberg.

J. W. Stjernschantz.

☞ Med dagens nummer följer bihang.

Helsingfors, tryckt hos J. Simelii arfwingar 1878.